

V. PANENSKÁ LÁSKA.

Sem všickni lidé přistupte,
vy, mé potěšení;
aniž ode mně odstupte
od světa zděšení,
jestli mně tak milujete,
jak já vás miluji,
k věrný lásce zvolujete,
v nížť já nechybují.
Toto skusil, jehož milá
jsem vzdycky rodička byla.

Nikoliv se zavozuje,
jenž mně se oddává,
skutek moudrý provozuje,
jenž mně sebe vzdává.
O vy, šlechetní mládenci,
hledáte-li kvítí?
Já, Panna, k vašemu věnci
chci přístupu míti.
Já jsem ta běloučká růže,
kterou každý trhat může.

Snad vás mílé zamžikání
libě přivábuje?
Černých očíček skákání
mocně roznícuje.
Snad i kadeřavý vlásky
s zlatem otočený
vaše zejskávají lásky
láskou přemožený.
Má krása Boha ranila,
jemu jsem se zalíbila.

Kdo šlechetnost, kdo zdvořilost
panen si vinšuje;
svět jí nedá, rozpustilost
všecka v něm panuje.
Vlastní chloubu nenávidím,
však pravdu mluvíti
musím, žádným nezávidím,
chci mou ctnost zjeviti.
Všecko v sobě obsahují.
Šťastní jsou, jenž mně milují.

O fraucimer urozený,
Syna mého tobě
namlouvám, jenž jest zplozený
ze mne, vem ho sobě.
Nepřehlídne jej miluje,
právě jest vybraný
ze všech a v nebi králuje,
Pán nad všemi pány.
Jemu se klaní svět, peklo,
kdyby se pak všecko vsteklo.

Ve všech právích skušeného
doktora žádáte?
Ej, i teď vinšovaného
Syna mého máte.
Snad i uzdravitedlného
lékaře hledáte?
Syna mého v tom šťastného
při mně nalézáte.
Vtip, umělost vynešená,
moudrost jest v něm vyvýšená.

Mistra díla kunštovného
jestli milujete?
Mého Syna rozkošného
i v tom nabudete.
Zlatem všecko ozdobuje,
s perlami zachází;
pěkný obrázky maluje,
v něm se vše nachází.
I květného kvítí máje
i štípký křtaltuje ráje.

V rytířském běhu zběhlého
chcete kavaléra?
Máte Krista zmužilého,
při němž velká víra.
Při něm se síla nachází,
pekla se nebojí.
Jako lev k boji vychází,
před světem obstojí.
Neutíkal, svědčí rány,
roztřískal pekelné brány.

Mnozí v světě urození
fendříší, hejtmané,
byli by s koně sraženi,
kdybys, Kriste Pane,
nebyl přiskočil k pomoci
a ruku nepodal,
chránil jsi je ve dne v noci,
jenž jich svět byl prodal.
A to pro mé přimlouvání
ráčils činit smilování.

[C.I.] Sem všic - kni li - dé při - stup - te, vy mé po - tě - še - ní;
a - niž o - de mně od - stup - te od svě - ta zdě - še - ní,

[C.II.]

[B.c.]

jest - li mně tak mi - lu - je - te, jak já vás mi - lu - ji,

k věr - ný lás - ce zvo - lu - je - te, v nížť já ne - chy - bu - ji.

To - to sku - sil, je - hož mi - lá jsem vždy - cky ro - dič - ka by - la.